

Απόκομμα ΒΗΜΑΤΟΣ
Χρονολογία 15 ΦΕΒ. 1962

«Τρία ζώα των Άνδων» ένα από τὰ ἐκτιθέμενα εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Τεχνολογικὸν Ἰνστιτούτου ἔργα τῆς κ. Φρόως Εὐθυμιάδη-Μενεγάκη

ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΥ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ

Ἡ πρόσφατη ἐργασία τῆς Φρ. Εὐθυμιάδη

Ἡ ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΟ ἜΡΓΟΝ ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΟΣ

Χθὲς τὸ βράδυ ἐγκαινιάσθη ἡ τετάρτη τῆς σειράς τῶν καλλιτεχνικῶν ἐκθέσεων τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τεχνολογικοῦ Ἰνστιτούτου, μὲ ἔργα τῆς γλυπτρίας κ. Φρόως Εὐθυμιάδη-Μενεγάκη. Μετὰ τὰ ἐγκαίνια ἀμύλησε παρουσία πυκνοτάτου ἀκροατηρίου διὰ τὸ ἔργον τῆς καλλιτέχνιδος ὁ κ. Γιάννης Παπαϊωάννου, μὲ παράλληλον προβολὴν φωτεινῶν εἰκόνων γλυπτῶν τῆς.

Ὁ κ. Παπαϊωάννου, ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν προσωπικότητα τῆς Μενεγάκη, τονίσας μεταξὺ ἄλλων ὅτι τὸ ἔργον τῆς ἀποτελεῖ τὴν ἔκφρασιν καθαρότητος μορφῆς καὶ περιγράμματος, ἐπεχείρησε μίαν σύντομον σύγκρισιν μεταξύ τῆς γλυπτικῆς καὶ τῆς ζωγραφικῆς, ἀντιπαράθετον τὰ ἐπιτεύγματα ἑκάστης ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν τόμα τῆς καθαρῆς τέχνης. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. Παπαϊωάννου ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν τεχντροπία τῆς Μενεγάκη, παρατηρήσας ὅτι οἱ ὄγκοι τῶν ἔργων τῆς εἶναι γεμῆτοι καὶ πάντοτε ἐστημένοι μὲ ἰδιαιτέραν προσοχὴν καὶ ὅτι ἡ κίνησις εἰς τὰ ἔργα τῆς, ἐὰν δέν εἶναι διαία, ὅπωςδήποτε ἔχει μίαν προσωπικὴν χάριν καὶ κομψότητα, ἡ ὁποία διαφαίνεται κυρίως εἰς τὰς χορευτριάς τῆς ἀπὸ χαλκόν, ὡς ἀνάλαφρα καὶ περιστροφικὴ κίνησις χορευτικὴ, διαγραφομένη μὲ ξεχωριστὴν ἀμαλότητα, ἀλλὰ καὶ μὲ ἐκδηλὴν τὴν καλλιγραφίαν τῶν σχημάτων, πού σὲ μεταφέρουν ἀπὸ τὰς δύο διαστάσεις εἰς τὸν τριδιάστατον χῶρον, γεγονός τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ καὶ τὴν σημαντικωτέραν ἐπίτευξιν τῆς Μενεγάκη. Εἰς ὠρισμένα ἔργα τῆς μάλιστα, ἡ αἰσθησις αὐτῆ τῶν τριῶν διαστάσεων ὑποβάλλει εἰς ἐκπληκτικὸν βαθμὸν τὸν θεατὴν. Ἀκολούθως, ὁ κ. Παπαϊωάννου παρετήρησεν ὅτι ἕνα ἄλλο σημαντικὸν στοιχεῖον τῆς τέχνης τῆς Μενεγάκη εἶναι ἐπὶ νεῦρο καὶ ἡ ἔντασις πού χαρακτηρίζουν τὰ ἔργα τῆς, ἀποτελοῦντα τρόπον τινὰ τὰς βάσεις τῆς δομῆς ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου τῆς. Ὁ βαθμὸς αὐτῆς τῆς ἐντάσεως, συνέχισεν ὁ κ. Παπαϊωάννου, ἀποτελεῖ ἕνα εἰσχυρὸν

ὄπλον εἰς τὰ χεῖρα τῆς Μενεγάκη, ἡ ὁποία ἐπιπλέον διαθέτει καὶ τὸ ξεχωριστὸν χάρισμα νὰ ἐγγωρίζῃ νὰ δλέπῃ, τὸ ὁποῖον εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἀξιοποιεῖ ἡ καλλιτέχνις ἐπιτυχῶς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀνακαλύπτῃ τὴν τέχνην καὶ τὴν ποίησιν γύρω τῆς εἰς τὴν φύσιν, πού τόσο ἀγαπᾷ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους ἐκδηλώσεις. Περαιῶν, ὁ κ. Παπαϊωάννου ἐτόνισε τὸ γεγονός ὅτι ἡ Μενεγάκη ἀναζητεῖ συνεχῶς, παρατηρεῖ, δέχεται ἰδέες καὶ ἐπιδράσεις, τὰς ὁποίας ἀφομοιώνει καὶ μεταλλάθει, διὰ νὰ τὰς χρησιμοποίησῃ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα εἰς τὰς μεγάλας τῆς γλυπτικῆς συνθέσεις.

Ἡ Φρόω Εὐθυμιάδη-Μενεγάκη ἐσπούδασεν εἰς τὴν Βιέννην καὶ εἰς τὸ Παρίσι κεραμικὴν καὶ γλυπτικὴν. Ἔως τὸ 1955 ἐργάσθη ἀποκλειστικῶς εἰς τερρακότα. Ἀπὸ τοῦ 1955 ἤρχισεν νὰ ἐργάζεται εἰς τὰ σφυρήλατα μέταλλα, σίδηρον, ὀρείχαλκον καὶ χαλκόν. Ἐχει ταξιδίψῃ εἰς πολλὰς χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ εἰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, καθὼς καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν. Ἔργα τῆς ἐκτίθενται συλλογικὰ εἰς διάφορα μουσεῖα τοῦ ἑξωτερικοῦ, εἰς τὴν Ἑλλάδα δέ, ἐκτὸς τῶν ἰδιωτῶν, οἱ ὁποῖοι κατέχουν ὠρισμένα ἔργα τῆς, εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν Ἐμπορικὴν Τράπεζαν Θεσσαλονίκης καὶ ἄλλου. Ἐχει λάβει μέρος μέχρι στιγμῆς εἰς πλείεστας διεθνεῖς ἐκθέσεις τοῦ ἑξωτερικοῦ, θραυθεύσασα εἰς πολλὰς ἐξ αὐτῶν.

Ἡ Εὐθυμιάδη, ἐκτὸς ἀπὸ τὰς σπουδὰς τῆς εἰς τὸ ἑξωτερικόν, ἔχει μελετήσει εἰς τὰ μουσεῖα καὶ εἰς τὴν ὑπαῖθρον τὴν μεγάλην ἑλληνικὴν Τέχνην, ἀπὸ τῶν κυκλαδίτικων εἰδωλίων μέχρι τῶν κούρων καὶ ἀπὸ τῆς μινωικῆς τέχνης μέχρι τῆς βυζαντινῆς λαϊκῆς τέχνης. Εἰς τὸ ἔργον τῆς ξεχωρίζουν δύο κύριες καὶ ἐντατικές οὐσίες, πού ἀφοροῦν ἢ μία τὴν πορεία τοῦ ἔργου τῆς καὶ ἢ ἄλλῃ τὸ περιεχόμενον του.